

Nocturn per a fagot i violoncel

per Pep Costa

CREPUSCLE (Primer moviment)

Bufen brises de llevant i el sol ponent ja s'acaba,
la fosca enlairada, el mar, rojors enllà de muntanyes
i aquesta nit qualsevol que ens va pujant per l'escala.

A s'Alamera

piulen els ocells petits la cançó de la niuada,
diafragma cristal·lí farcit de jòvens negrors,
còfoi espars de la nit que fan les ombres per mi.
Al mar rullen plenituds de verds i verds que s'apaguen
en folgança bullanguera; escumes, bats i gelors
que fan tremir les tenebres.

On s'ha amagat la tendresa?

Embaulada en plata obscura per l'horitzó ens ha arribat
l'hora crua de les rels de solituds marineres,
esma d'aquest pensament de mots i fets malforjats
i dramaturgies grolleres.

Cúmuls de flames, de sobte, aixeca l'esvelt quinqué anglès
envers aquell llunyà sostre, i tu et sents
distant i innocent d'aquest quimèric fanal...
... i de la cambra... i la calma...

Engalipat de carícies oblides l'ànsia del jorn
i tal com estàs comences, buscant la llum presonera,
aquesta embriaguesa ardida en què esperes veure l'alba.
Ara no mires el cel i llepes, llepes,
tot frisat, l'altar pleníssim i dolç d'aquesta mozza,
i llepant i llepant vas cremant-te les celles.

RE DE MI FA SOL (Segon moviment)

Rius? pocs sentiments aturen la teva vilania.
Transparent albiures el retorn de la joia
i esperes remis el forçament de les ombres
com una rufagada sobtada contra el roc.

Gota a gota d'esperma comences regalims
que esquitxen gaiament el deler de l'engany
i caus, foll i groller, al llarg de l'arabesc
de l'estora oriental, desdibuixat des del cim.

Tanques els ulls cercant el pom d'alga marina
com qualche verb perfecte foraviat del cau
i et neixen a la farga, a clapes espillades,
imatges solitàries, onades dintre el front.

(A poc a poc... silents... tot guarnides d'ocells...
vas arrufant les cames...)
I xucles tendre el pit, abans altes muntanyes,
navilis de l'embruix.

I guaites les cadires...
les llosques... el mirall... les capses de Taiwan...
la pedra que t'agrada, el buda, les candeles...
les ombres de les blondes...
les flors i els remellers...

ON S'HA AMAGAT LA TENDRESA?

Ensuma el tebi olor del sexe de la mozza
i besa-li el cuixam, espai del teu delit,
la pell clara que escampa el curs dels cinc sentits.



I TU SOLAMENT VEURÀS OMBRES (Tercer moviment)

No, no viuràs poesia mentre tot sigui així,
ni assaboriràs la pau com un buf a les herbes,
ni xiularàs com antany quan miraves els astres.

Salvatge, cercaràs l'embriac més enllà de l'ésser
i aniràs rodolant entre l'ombra i l'angoixa.

I dius:

quant temps aquest camí romandrà solitari?
però...

quants cops estarà ple i tu solament veuràs ombres?
Així mateix dubtaràs?
Encara seràs pres de blederies i delicadeses?
Ara no pensis, estima!

ON S'HA AMAGAT LA TENDRESA?

Amb el braç dret estès amanyagues la pell
de moltó i el triangle pilós de la mossà,
refregant la catifa amb el nas i la boca.

M'estimes?

Tu, estremet i silent, beses la veu que musito
intentant asfixiar les paraules, intentant soterrar-te
en el cos amorós que t'encisa i t'adelita.

ON S'HA AMAGAT LA TENDRESA QUE ALLUNYA
[LES BUIDORS]
I IL·LUMINA LA FOSCA?

Recordes?

Eres esclatxa de sol d'un present solitari...
i negaves les ombres.

Ple d'embriacs, glop a glop, clara llum de les copes,
taluiaves el món des del cul de l'ampolla
com un far en la tempesta.

I donaves remei

a la fosca amb més fosca, vomitant cada dia,
convertint els delits en secrets de l'angoixa.
M'estimes?... i despertes de sobte.

L'ALBA (Quart moviment)

Esmussat tenc el cap del rosec de paraules
que enllesteixen, a cops, el vitrall miserable
que desvia la llum.

No, ja ho sé,

ja no cal que m'envoltis, caïment vora el foc,
del paper aliè de l'amant de la vida
que rodola impel·lit per amor a la mort.
Que sadoll que subjugués com si fossis poncell
ja no cal que preguntis a la fosca callada
on està la tendresa perfectiva del vent.

Em mossega l'orella, cargolant-me els cabells,
la dolçor de la mossà i somriu amorosa
a la núbil diada oferint els seus pits,
solitàries roselles, com ofrenes a mi.
Més enllà dels estels i els maons de ca meua
el cervell s'esmicola a l'igual que la nit
i jugant a les palpes, fent esclats amb el fang,
vaig xuclant-li a la mossà els dos tebis encants
mentre vessa el seu sexe la dolçor als meus dits.

PEP COSTA

PREMI D'INVESTIGACIÓ SOBRE LES PITIÜSES

L'Institut d'Estudis Eivissencs i la Fundació
Congrés de Cultura Catalana convoquen conjun-
tament un premi d'investigació, amb caràcter
extraordinari, per commemorar el 750^e aniversari
de la conquesta catalana d'Eivissa i Formentera.

BASES

- 1 El premi és obert a investigadors de qualsevol nacionalitat.
- 2 Els treballs hauran de ser d'investigació sobre algun aspecte de la cultura de les illes Pitiüses dins l'àmbit humanístic (Història, Art, Llengua, Literatura, etc.).
- 3 Els treballs, redactats en llengua catalana, tendran una extensió mínima de 150 folis i màxima de 300, mecanografiats a doble espai i per una sola cara. S'enviaran per triplicat, per correu certificat, a l'Institut d'Estudis Eivissencs, Apartat de Correus 578, Eivissa. Es farà constar el nom, l'adreça i el telèfon de l'autor.
- 4 La data límit d'admissió de treballs serà el 15 de novembre de 1985.
- 5 El premi té una dotació de 200.000 pessetes i és indivisible.
- 6 El jurat estarà format pels senyors Jordi H. Fernández, Isidor Marí, Joan Marí Cardona, Gregori Mir i Joan Miralles. El seu veredicté es farà públic el dia 21 de desembre de 1985 i serà inapel·lable.
- 7 L'Institut d'Estudis Eivissencs i la Fundació Congrés de Cultura Catalana es reserven durant dos anys el dret de publicació del treball premiat. Si en aquest termini l'obra no ha estat publicada o no es troba en curs d'impressió, l'autor podrà editar-la pel seu compte, però haurà de fer constar les circumstàncies del premi.
- 8 Si el premi resta desert o no és adjudicat, les entitats convocants podran destinar-ne l'import total o parcial a subvencionar un estudi de tema semblant que ofereixi les garanties suficients.
- 9 Els treballs no premiats podran ser recollits o reclamats a l'Institut d'Estudis Eivissencs en el termini de sis mesos a partir de la publicació del veredicté. Passat aquest temps, l'Institut no se'n farà responsable.
- 10 El jurat estarà facultat per resoldre els casos no previstos per les bases.
- 11 La participació en el premi suposa l'acceptació d'aquestes bases.

Eivissa, juliol de 1985.